

Вступ

1. Який період історії України ви вивчали минулого року? Назвіть його хронологічні межі. 2. Які події Нової історії України кінця XVIII — початку XX ст. ви вважаєте найважливішими? Поясніть свою точку зору. 3. Яким був регіональний поділ та адміністративно-територіальний устрій українських земель у складі Російської та Австро-Угорської імперій на початку XX ст.? 4. Яку політику здійснювали імперські уряди щодо українського населення на початку XX ст.? 5. Назвіть основні тенденції соціально-економічного, політичного і культурного розвитку світу та України на межі XIX—XX ст.

1. Новітня доба в історії України.

Історія України, як ви вже знаєте, поділяється на історичні періоди — етапи її політичного, соціально-економічного і культурного розвитку. Вони, у свою чергу, характеризуються визначними подіями та явищами, історичними процесами, діяльністю видатних людей тощо. Ви вже ознайомилися з подіями Давньої, Середньовічної та Нової історії України. Цього навчального року ви розпочнете вивчення Новітньої історії України.

«Коротке XX століття» — так називають цей період, оскільки його події розпочинаються 1914 р. «Коротке XX століття» було дуже складним для України та нашого народу. Викликана Першою світовою війною криза призвела до величезних втрат, спричинила революцію та повалення самодержавства в Російській імперії, а також розпад Австро-Угорської імперії. Українська революція, яка розпочалася в 1917 р., сприяла відродженню української державності. Хоча вона й завершилася поразкою, її уроки мали важливе значення для подальшої визвольної боротьби українського народу. Після поразки Української революції Україна була розчленована між сусідами (радянська Росія, Румунія, Польща, Чехословаччина). На більшій частині її території був нав'язаний більшовицький тоталітарний політичний режим.

Новітня історія України — період вітчизняної історії після Нової історії, що охоплює події, які відбувалися в 1914 р. — на початку XXI ст.

Періоди історії України

Давня історія	Середньовічна історія	Нова історія		Новітня історія	
		I період	II період	I період	II період
Близько 1 млн років тому — V ст. н. е.	V — кінець XV ст.	XVI—XVII ст.	Кінець XVIII — початок XX ст.	1914—1945 рр.	1945 р. — початок XXI ст.

Який період історії України ви вивчатимете цього року?

Політичний режим — сукупність методів, за допомогою яких здійснюється державна влада в суспільстві.

Тоталітарний режим — політичний лад, за якого державна влада зосереджується в руках певної групи (найчастіше політичної партії), що знищує демократичні свободи, цілком підпорядковує всі сфери життя своїм інтересам та утримує контроль над суспільством методами терору, політичного й духовного пригнічення.

Період існування комуністичного тоталітарного режиму став важким випробуванням для українського народу. Про події, пов'язані з утвердженням та існуванням комуністичного тоталітарного режиму на території України, ви дізнаєтеся за сторінками підручника.

2. Територія і населення України напередодні Першої світової війни.

Напередодні Першої світової війни український народ залишався під владою Російської та Австро-Угорської імперій. Територія етнічних українських земель дорівнювала 690 тис. км². Із них близько 80 % становила Наддніпрянська Україна, що входила до складу Російської імперії. На її території було створено дев'ять губерній. Водночас значна частина українства проживала за їх межами. Вони заселяли також великі райони Чорноморської губернії, Кубанської області, області Війська Донського, Курської, Воронежської, Мінської, Холмської та Гродненської губерній.

Під владою Австро-Угорщини перебували західноукраїнські землі (Східна Галичина, Північна Україна, Закарпаття), що становило близько 20 % етнічних українських земель. Адміністративний і конституційний устрій Австрії та Угорщини, об'єднаних особою монарха, суттєво відрізнявся. Кожна країна у складі імперії мала окремий парламент: Австрія — у Відні, Угорщина — у Будапешті. Землі Австрії були поділені на 17 адміністративних одиниць, що мали автономію у внутрішніх справах та окремі місцеві законодавчі органи, а Угорщина, незважаючи на неоднорідність етнічного складу, існувала як єдина централізована держава. Галичина й Буковина мали статус коронних країв Австрії, а Закарпаття входило до складу Королівства Угорщини.

Загальна кількість населення Наддніпрянської України на 1913 р. дорівнювала 32,2 млн осіб. Із них українське населення становило 72 %, російське та білоруське — 13,1 %, єврейське — 8 %.

Населення західноукраїнських земель у складі Австро-Угорщини, за переписом 1910 р., становило 6,2 млн осіб. Із них українці складали 68 %, поляки — 13,6 %, євреї — 13,5 %. У Наддніпрянщині російська імперська влада продовжувала здійснювати політику русифікації, що охоплювала всі сфери економічного, політичного та культурного життя краю. Надзвичайно високий рівень русифікації населення спостерігався у великих містах і промислових центрах. За переписом 1897 р., у Києві 54,4 % жителів становило російське населення і лише 22,1 % — українське, в Одесі українці у складі населення міста не перевищували 16 %. Така сама тенденція простежувалася щодо частки українського населення у промислових центрах Слобідської (у Харкові українці становили 25 % населення) та Південної України.

Губернія — основна територіально-адміністративна одиниця в Росії у XVIII — на початку XX ст.; поділялася на повіти.

Коронний край — адміністративно-територіальна одиниця Австрійської (від 1867 р. — Австро-Угорської) імперії у XVIII — на початку XX ст.

Адміністративно-територіальний устрій та регіональний поділ українських земель у складі Російської імперії напередодні Першої світової війни

Адміністративно-територіальний устрій та регіональний поділ українських земель у складі Австро-Угорської імперії напередодні Першої світової війни

У Львові, за переписом 1920 р., частка польського населення серед населення дорівнювала 53,8 %, єврейського — 25 %, українського — 20 %.

Проте, незважаючи на це, Львів, за образним висловом І. Франка, продовжував залишатися «серцем руського народу».

Русифікація — тут: сукупність дій та заходів царського уряду в Російській імперії, спрямованих на звуження й витіснення на другорядні ролі національних мов, культури, історії з одночасним висуненням на провідні позиції російської мови, культури, історії. Знайшла своє продовження і в період СРСР.

Денаціоналізація — втрата національних особливостей культури, звичаїв, побуту, мови тощо.

Близько 85 % населення тогочасної України проживало в сільській місцевості. Між містом і селом існували глибокі мовні відмінності. Село зберігало українські мовно-культурні традиції. На західноукраїнських землях місцеве українство зазнавало денаціоналізації від політики онімечування, що поєднувалася з полонізацією в Галичині, румунізацією в Буковині та мадяризацією в Закарпатті. Територія Галичини включала Східну Галичину, заселену переважно українським населенням, і Західну Галичину, де більшість становило польське населення. У Буковині північна частина краю (Чернівецький округ) була переважно українською, а південна (Сучавський округ) — румунською. У складі Австро-Угорщини, що була конституційною монархією, західні українці мали певні можливості для участі в суспільно-політичному житті країни.

Висновки. Цього року ви розпочнете вивчення Новітньої історії України й ознайомитеся з подіями, що відбувалися на її землях у 1914—1945 рр.

- У 1920—1930-ті рр. на більшій частині території України було встановлено тоталітарний політичний режим.

- Напередодні Першої світової війни українські землі, як і раніше, перебували у складі Російської та Австро-Угорської імперій, де відповідно зазнавали русифікації та денаціоналізації. Адміністративно-територіальний поділ, запроваджений ними, не враховував особливостей розселення українського населення.

Запитання та завдання

1. Якими є хронологічні межі періоду Новітньої історії України? 2. Що таке тоталітарний режим? 3. Якою була загальна територія етнічних українських земель напередодні Першої світової війни? 4. Скільки губерній було створено російською владою на території Наддніпрянщини? 5. Яка частка українських земель перебувала в цей час під владою Австро-Угорщини? 6. Що таке русифікація?

7. Що ви знаєте про особливості періоду історії України, який будете вивчати цього року? 8. Охарактеризуйте територію та населення України напередодні Першої світової війни.

9. Покажіть на карті атласу основні регіони українських земель та їхню адміністративно-територіальну належність напередодні Першої світової війни. 10. Визначте, у складі якого регіону та адміністративно-територіального утворення перебував населений пункт, де ви живете.